

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a Patra a Postului Mare, a Cuviosului Ioan Scărarul, și Sărbătoarea Sfinților Patruzeci de Mucenici din Sevasta

Cuvântul Meu se coboară din cer și se scrie pe pământ. Vine Domnul din cer pe pământ cuvânt, vine cu vreme de pregătire a celor ce iubesc și vor iubi pe Dumnezeu pentru slava care vine și se pregătește să vină și să înnoiască totul precum este scris!

Pace peste cetatea cuvântului Meu de pe meleagul neamului român, în care-Mi am venirea și lucrarea de naștere din nou a lumii, și încep de aici!

Pace poporului român, din mijlocul căruia Mi-am cules un popor mititel, cu care-Mi scriu cuvântul gurii Mele ca să-l împart peste pământ!

A venit din cer Trimisul Tatălui pe pământ, a venit Duhul Sfânt al Treimii dumnezeiești să curețe și să înființeze locuri sfinte între oameni, și în care să nu mai fie ca pe pământ, ci ca în cer lucrare de iubire și de armonie și de slăvire a lui Dumnezeu. A trebuit să vin pe pământ acum două mii de ani și să Mă fac Om și să mor pe cruce ca să biruiesc moartea prin învierea Mea, și apoi să Mă întorc iarăși de-a dreapta Tatălui, ca să vină apoi Duhul Sfânt cu învățătură de sus, precum am promis Eu, Domnul, la cei de după Mine mărturisitori lui Dumnezeu între oameni, și Care din al Meu va lua și va vesti peste pământ celor pe care Tatăl îi va trezi ca să înțeleagă și să primească din cer știință, și iată, vine Domnul Cuvânt pe pământ și împlinește Scripturile cele pentru sfârșit de timp și pentru începutul cel nou, vine Domnul și nu Se oprește să vină, ci vine, că a venit vremea!

În zi de duminică Îmi las cuvântul în cartea Mea cea de azi și îi îndemn la primenire pe cei hrăniți cu acest cuvânt și le spun lor că neamul creștinesc este cel ce împlinește pe pământ voia lui Dumnezeu și viața Sa, și iată, e vremea cea din postul cel pentru întâmpinarea amintirii învierii Mele, șapte săptămâni de post și de rugăciune și de căință pentru cele greșite, în vreme ce lumea și fiii ei nu trag cu împărăția lui Dumnezeu, căci lumea iubește păcatul tot timpul, o, și nu e om să nu-Mi facă multă suferință cu neînfrânarea lui de la păcat nici măcar în vreme de post.

Îmi face durere satana pentru fiecare om iubitor de păcat, și Mă doare și Mă doare de la fiecare om care Mă dă mereu de la el ca să fie liber pentru păcat. Atâta vreme de cruce pentru Mine de când l-am zidit pe om, Mă doare și mereu Mă doare, căci omul și-a ales păcatul, și-a ales femeia. Nu Mă iubește omul, căci Eu sunt fără de păcat și îi încurc bucuria cea de la păcat dacă M-ar alege, dacă M-ar iubi. Se minte omul pe sine că Mă are, că Mă crede, că Mă iubește, dar nu se poate ca Eu, Domnul, să iubesc păcatul lui, și iată cât îndur de mult și de greu crucea Mea cea lucrată din păcatele atâtor oameni care nu Mă iubesc fiindcă iubesc păcatul!

I-am învățat acum două mii de ani pe cei ce Mă iubeau și Mă urmau, i-am învățat spălarea picioarelor în toată vremea, ca să fie ei sfinții Mei între cei păcătoși și ca să pot Eu să stau la masă cu ei primeniți și spălați de cele păcătoase ale oamenilor printre care sfinții Mei umblau. Păcatul oamenilor se atinge peste tot pe unde ei merg și întinează calea și toate cele atinse de ei, și de aceea le-am spus celor ai Mei să se deprindă să-și spele unii altora picioarele ca să fie curați.

Învățătura spălării mâinilor este iarăși de mult folos pentru curățire, căci mâinile fac curat peste tot și trebuie tot timpul spălate la ieșire pe cale și la intrare, căci peste tot se atinge păcatul și trupul păcatului.

O, dacă așa stau lucrurile cu curățatul trupului în tot timpul, mare și multă nevoie are sufletul de curățire și de spălare, căci până și creștinii iubesc și caută libertatea și umblarea peste tot printre cei din lume, și nu se tem de roadele rele, care le-ar face rău și pe pământ, dar și în cer apoi. Eu Însumi am spălat picioarele ucenicilor Mei și i-am îndemnat să facă și ei unii altora asemenea, o, că nu e loc și cale pe pământ neatinse de păcatul cel mult al fiilor oamenilor care nu iubesc pe Dumnezeu cu viața lor.

Am învățat pe poporul cuvântului Meu din vremea aceasta să-și spele mâinile tot timpul ca să fie curate și l-am povățuit să nu iasă și să nu intre fără să-și facă pârție cu apă de agheasmă și fără să se însemneze cu mir din candelă în semnul sfintei cruci pe tălpile încălțămintelor ca să fie curat de atingerile de pe cale, și iată câtă grijă trebuie să poarte creștinul pentru sfințenia lui înaintea Mea din pricina păcatelor de pe pământ!

Acum însă Îmi strâng pe cei hrăniți cu slava cuvântului Meu și îi așez pentru rugăciune de iertare și de vindecare de neputințe și pentru curățirea de greșeli prin rânduială bisericească, și apoi căință pentru ei și pentru tot neamul care a fost până la al miilea neam, așa cum lucrau și proorocii pentru curățirea lor și a strămoșilor lor, și așa cum lucram și Eu când curățam norodul care Mă urma din loc în loc și-i pregăteam pentru credință și pentru ca să Mă urmeze apoi, și îi hrăneam cu miile într-o clipă, câte cinci mii de bărbați, și mai mulți copii și femei, binecuvântându-i prin înmulțirea pâinilor pe toți câți se purtau pe urma Mea, și mila Mea era mare și multă, o, și tot așa dau și acum să lucrez prin cuvântul Meu și prin poporul acestui cuvânt.

O, fiilor, o, fiilor, facem curățirea și pregătirea pentru întâmpinarea Paștilor Domnului. Cu o clipă de mare iubire și milă pentru Mine a câștigat tâlharul raiul. Era clipa Mea cea mai grea, o, și numai el Îmi mai era aproape și Mi-a dat mângâiere, iar Eu i-am dat totul, i-am dat raiul.

Iubirea e mai tare ca moartea. Moartea de care se teme omul atât de mult este o eliberare, iar omul nu știe că păcatul pe care îl tot face și îl tot iubește este fața ascunsă a îngrozitoarei morți, moartea cea prin păcat, dar cine să-i spună omului că păcatul este moarte?

Și acum, pomenirea celor patruzeci de mucenici iubitori de cer pe pământ amintește de iubirea care nu moare, căci acei copii tinerei au biruit moartea. Erau ei creștini iubitori de cer, de părinții cei din cer, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, și de aceea au biruit ei moartea și și-au ales cerul de patrie a lor.

Purtarea față de Dumnezeu este cea a copiilor față de părinții lor, pe care îi doare de la copiii lor când ei nu ascultă de părinți, îndurerându-i pentru voile lor. Cresc copiii sub purtarea de grijă a părinților lor, de care ei au atâta nevoie, și pe care trebuie să-i asculte, o, că nu e părinte să nu se bucure pentru copiii lor, sau să nu-i doară fără de alin de la neascultarea copiilor lor când ei cresc și se smulg de sub mâna părinților lor ca să-și facă voile și să se piardă printre fiii lumii apoi, o, și nu știu ei că atâta timp cât sunt părinții trebuie să-i asculte în toate ca să le fie bine lor, iar dacă nu vor asculta nu vor culege roadele binecuvântării copiilor ascultători de părinți, și vor da de suferințele cele de la disprețuirea părinților lor, căci cam așa fac copiii și așa își fac rost de pierderea binecuvântării în urma necinstirii și a nesocotirii și a neascultării de părinți, căci nu părinții trebuie să asculte de copii, ci copiii în toată vremea cât au ei părinții în viață.

Nu este mai mare iubire ca a părinților pentru copii, dar nu este o mai mare durere ca a lor din pricina neascultării din partea copiilor lor, care îi dau pe ei deoparte din calea vieții lor după ce ei cresc. Se suie la cer purtarea urâtă a copiilor față de părinți și-și fac copiii rost de pierderea binecuvântării pe care Eu, Domnul, le-o dau lor prin părinții lor, și nu altfel.

De aceea amintesc acum iubirea mamei unuia din cei patruzeci de mucenici, dintre care unul a rămas viu la sfârșitul muceniciei lor, iar mama lui se temea ca nu cumva copilul ei să revină la viață și să piardă intrarea cu cerul lângă ceilalți copii muceniciți și să fie înghițit de duhul lumii, dar când ea a văzut aceasta l-a luat în spate pe copil cu toată puterea iubirii de mamă și l-a purtat până la carul care purta trupul celor muceniciți și, dându-și el duhul pe cale, l-a pus mama în car și l-a dat împărăției de sus, o, și n-a fost mai fericită mamă ca și ea între toate mamele celorlalți mucenici.

Iată câtă iubire, adevărată iubire pentru copii din partea părinților adevărați cu iubirea! Așadar, purtarea copiilor pentru părinții lor nu trebuie să se deosebească de cea cu care ei se poartă față de Dumnezeu, de Părintele lor din cer. Iar dacă purtarea lor este urâtă și fără de ascultare și cu durere adusă părinților, acei copii pierd binecuvântarea cea din cer a copiilor care cinstesc și ascultă de părinți câtă vreme ei sunt în viață, căci părinții sunt doar pentru copiii lor cu toată iubirea cu care se împart lor, iar cei ce-și iubesc părinții cu supunere și cu ascultare, aceia iubesc și pe Dumnezeu, iar altfel nu.

Așadar, așezăm curățire de greșeli peste poporul cuvântului Meu ca să întâmpine ei curați Paștele Domnului, curați și vindecați cu duhul, cu sufletul și cu trupul, păstrate întregi lui Dumnezeu. Amin.

Am dat de veste în zi de duminică și am chemat la spălare și la vindecare, iar cei ce iubesc cerul și pe Domnul, aceia vin la scăldătoare și își mărturisesc iubirea lor de părinții cei din cer, iar Eu, Domnul, am păstorit acum cu baie de cuvânt poporul cel iubitor de sfințenie și de vindecare de greșeli prin așezare bisericească.

Sunt Păstor milos de două mii de ani și Mi-e așa de dor de iubirea cea pentru Mine a ta, omule după care Mă port cu dor nehotarnic de atâta vreme de când Tatăl M-a trimis pe pământ după tine, după om.

Și-Mi las acum numele Meu cel nou pe cartea cea de azi, și duh de dor împart, și numele Meu se așează peste tot și cuprinde în el neamul creștinesc, neamul lui Hristos, neamul cel cu nume mare, cel mai mare neam de pe pământ după harul binecuvântării de sus, și numele Meu se cheamă Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*. Amin, amin, amin.

09/22.03.2026